

Formanden: Jeg minder om, at taletiden såvel ved spørgsmåls begrundelse som i anden omgang er 2 minutter.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i en debat med hr. Aksel Larsen om, hvem der har mest kendskab til rabies, det ærede medlem eller veterinærmyndighederne eller jeg. Jeg må blot henvise til, at vaccinebestemmelserne jo foreskriver vaccination mindst 12 måneder før plus en vaccination ved grænsen. Må jeg minde om, hvad andre lande har gjort, f. eks. Holland, der er fri for rabies. De forlader sig alene på vaccination.

Hvad de nordiske lande kan og bør og skal gøre i denne sag, er jo ganske enkelt et spørgsmål, som de enkelte lande afgør som suveræne stater. Vi er selvfølgelig med den nære forbindelse, vi har, jævnlig i kontakt med disse. Jeg kan også oplyse det ærede medlem om, at England står over for at indføre et lignende forbud som det, svenskerne og nordmændene er kommet med. Man har allerede udvidet karantænen ved import af dyr, hunde og katte til England fra 8 til 12 måneder med virkning fra i morgen, og man vil formentlig meget snart udsende en lov-bekendtgørelse, der forbyder al indførsel af hunde og katte til England, altså nøjagtig det samme, som man har gjort fra svensk side. Jeg kan ikke se, at det skulle være en væsentlig anden situation. Vi har denne kontakt bl. a. med henblik på at gøre dem bekendt med rabiesudviklingen i Danmark, og det er ikke rigtigt, som det ærede medlem anfører, at der ikke har været kontakt med dem, inden vi iværksatte denne bestemmelse. De er løbende orienteret, og jeg kan føje til, at i de cirkulærer, der fra de svenske veterinærmyndigheder er sendt ud til distriktsdyrlægerne, er anført de begrundelser for, at man har måttet tage dette skridt med det totale stop, både at vi har fået rabies i Danmark, og at man er betænkelig ved udviklingen omkring rabies, men også at man nu har ophævet karantænebestemmelserne.

Det er et led i en række foranstaltninger, der har bevirket denne situation, og jeg synes ikke, det er rigtigt at fremstille tingene, som om vi herhjemme har forsømt noget. De forhandlinger, vi fra veterinærmyndighedernes side har ført med henblik

på at finde en anden karantænestation, har ikke ført til det resultat, at vi kunne dække behovet, når 40-50 hunde til stadighed skal være i karantæne. Det har ikke kunnet dækkes efter de informationer, vi har, og de forhandlinger, vi hidtil har ført. Vi er da ikke i landbrugsministeriet interesseret i at skabe problemer, hvis det kunne have været undgået, men vi må handle efter de muligheder, som vi råder over.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Offentlige institutioners afgiftsmæssige stilling).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 117) findes i tidenden sp. 3141, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 551).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Jens Frandsen: Ved første behandling af lovforslaget nævnte jeg samejemomsproblemet for et andet ikke-registreret område. Det var bankernes og sparekassernes fælles-eje i EDB-anlæg, hvorfra vi i sidste samling fik en henvendelse om spørgsmålet. Da jeg ikke i nogen måde ønsker at forsinke gennemførelsen af nærværende lovforslag, tværtimod, og da der jo altid kan være lejlighed til at rejse problemet, vil jeg vælge at lade det ligge i denne omgang af hensyn til, at vi får dette lovforslag gennemført så hurtigt som muligt.

Egon Jensen: Jeg forstår godt det problem, som hr. Jens Frandsen har rejst, men jeg tror, jeg må give finansministeren ret i, at kommunerne er et mere afgrænset område, og at det andet eventuelt kan få vidt-rækkende konsekvenser; selv om jeg forstår, at der ligger problemer, jeg også kan se, nemlig at stordriften for sparekasser og banker giver dem visse muligheder over for dem, der kun har et internt anlæg. Socialde-

[Egon Jensen.]

mokratiet kan altså anbefale finansministerens lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 15) findes i tidenden sp. 496, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 643).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Niels Eriksen: Udvalget har afholdt 5 møder og har haft samråd med landbrugsministeren.

Der blev i diskussionen i udvalget rejst spørgsmålet, om lovforslagets titel ikke burde ændres til „indkøbsforeninger for jordbrugere“, ikke „mindre jordbrugere“, fordi udviklingen går i retning af, at brugerne bliver større, og 75.000 kr. grundværdigrænsen er jo i hvert tilfælde i nogle egne af Jylland ganske høj arealmæssigt. Men efter at landbrugsministeren over for udvalget havde redegjort for den revision og koordinering, der forestår inden for landbrugslovgivningen, blev man enig om i denne omgang at bibeholde lovforslagets titel.

Der har også i udvalget været rejst spørgsmålet om lovens administration. Der var i visse landbokredse den opfattelse, at medlemskab i husmandsforeningerne var nødvendigt. Under et samråd med landbrugsministeren har denne imidlertid præciseret, at der ikke kræves medlemskab af nogen organisation for at opnå lån.

Der er af landbrugsministeren stillet et ændringsforslag, som skaber lovhjemmel for sammenlægning af indkøbsforeninger uden omtægning af medlemmernes garantiforpligtelse. Det er et ændringsforslag, som er en følge af den udvikling, der sker inden for landbruget, og et ændringsforslag, som hele udvalget kan tiltræde. Der sker det, at ved sammenlægning overtager den nye forening samtlige de pågældende foreningers aktiver og passiver, og dermed skulle der ikke være yderligere risiko ved at foretage en sådan sammenlægning.

Jeg kan på hele udvalgets vegne anbefale, at man stemmer for ændringsforslaget og senere også stemmer for lovforslagets vedtagelse, men jeg må anmode om, at der bliver mulighed for at afholde et møde mellem anden og tredje behandling, fordi vi fra en deputation har fået anmodning om at behandle et spørgsmål, som de gerne vil have vi behandler.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg takker udvalget for arbejdet og den enstemmige indstilling, ligesom jeg takker for godkendelsen af det ændringsforslag, jeg har fremsat, og som jo løser de problemer, vi ikke havde juridisk grundlag for en endelig afklaring og løsning af, da lovforslaget var til første behandling. Jeg er taknemlig for, at man nu får mulighed for at løse problemerne navnlig ude i de mindre foreninger, der ønsker en sammenlægning og en naturlig rationalisering i forbindelse dermed.

Jeg vil gerne bekræfte, hvad jeg gav udtryk for under samrådet i folketingsudvalget, at man ikke kan stille krav om medlemskab i en bestemt organisation for at få andel i de midler, der her stilles til rådighed. Betingelsen må alene være — det er jo ganske naturligt — medlemskab i indkøbsforeningerne og derudover ellers intet.

Jeg takker endnu en gang udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.